

11 вересня в центрі сучасного мистецтва "ДАХ" відбулася прем'єра вистави "Камінне коло" — спільного проекту з вокальним гуртом "Древо". Експериментальне поєднання музичної драматургії керівника "Древа" Євгена Єфремова зі сценічною постановкою режисера Владислава Троїцького (худ. керівник "ДАХу", якому і належить ідея спектаклю), синтезування принципів класичної опери, сучасної театральної постановки з традиціями вертепу й народної пісні дало прекрасний результат — яскраве, захопливе видовище.

Карнавальний вибух під мистецьким ДАХом

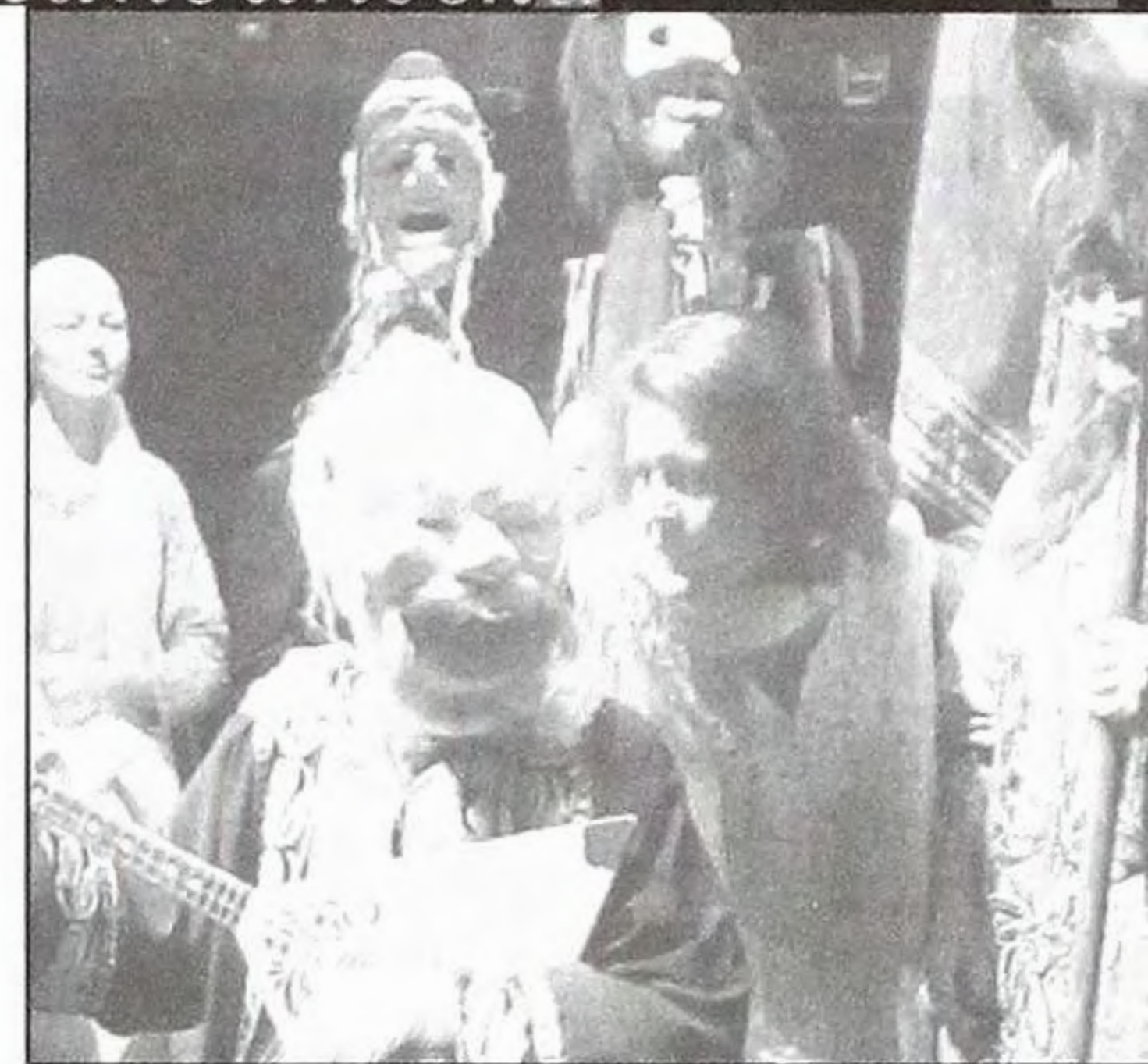
Віра Кандинська

Сценічне оформлення Ігоря Лещенка перетворює тісноту простору сцени на вертепну скриньку, відокремлену від глядацької зали парканом із високими ворітьми. Підвішені на задньому плані макети хаток і церков, згідно з традиціями вертепної умовності, створюють ілюзію безмежного горизонту. В центрі кону, на купі солі — величезні камінні жорна, багатозначний символ, що надає смислової глибини жартівливому сюжетові, немов запозиченому зі сміхової літератури «низового» бароко.

Тужливо співає дівчинка-сирота, плаче молода дружина чумака Макара, що від'їжджає у Крим по сіль, підспівують співчутливі односельці — ця уповільнена, майже статична сцена, коли актори в ефектних позах ледь похитують вертепними масками на палицях в такт печальній мелодії, мала б передувати трагедії. Та натомість розгортається ексцентричний, блазеньський фарс. Чумак Макар (Євген Єфремов) потрапляє до шинку, закохана шинкарка-відьма (Ірина Клименко), помітивши залицяння Макара до місцевої красуні (Тетяна Сопілка), порадившись із чортом (Роман Єненко), отрує чумака. З цього моменту душа Макара блукає поміж двох світів і часів. Він перевтілюється в євангельського царя Ірода, одружується зі смертю, вбиває немовлят, зустрічається з Іудою... Лише світле Христове Воскресіння, яке в фіналі об'єднує дві реальності, позбавляє Макара його химерних марень.

Складне лібрето Євгена Єфремова — роздуми над проблемами життя і смерті, сутністю добра і зла, втілюється в традиціях народно-карнавальної культури. Гротескні ситуації і діалоги, костюми й маски виконавців раз у раз дивують і смішать глядача. Рука покійника Макара потихеньку тягнеться до склянки горілки, залишеної на могилі невтішним побратимом, комічно стрибають у блазеньському танку Іродові слуги, озброєні дитячою шаблею й саперною лопаткою, жорстокий цар нищить немовлят, відламуючи кінцівки пластмасовим пупсикам, Євангельський Іуда постає карикатурою на маньяка-вбивцю з американського трилера... Неможливо перелічити всіх дотепних режисерських ходів. При цьому вистава не втрачає філософського сенсу, адже, як пам'ятаємо з Бахтіна, амбівалентний карнавальний сміх, знищуючи, завжди відроджує й оновлює, знижуючи — підносить.

Виконавці вдало поєднують акторську гру з блискучим вокалом і грою на музичних інструментах. Важко повірити, що для них, професійних музикантів, робота в «Камінному колі» є акторським дебютом. Євгенові Єфремову, Ганні і Сергієві Охрімчукам, Юрієві Пастушенку, Олегові Буту вдається досягти перевтілення в персонажів, зберігаючи при цьому іронічну дистанцію, адже герої вертепу — лише яскраві, дотепні маски. Менш переконлива в акторській грі Ірина Клименко справляє надзвичайне враження вокальними партіями. Загалом у виставі приваблює сміливий творчий пошук, експериментальне поєднання відмінних за своєю природою мистецтв, різних стилів і традицій. А також невідомий ентузіазм творчого колективу, щире захоплення своєю справою.

■ Сцени з вистави
«Камінне коло».
Режисер
Владислав Троїцький.
Театр «ДАХ».

амбівалентний
карнавальний
СМІХ,
знищуючи,
завжди
відроджує
і оновлює,
знижуючи —
підносить